

PERQUÈ TINGUEM VIDA

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

En el fragment de l'Evangeli d'aquest diumenge, Jesús fa una forta crítica als representants polítics i religiosos del seu poble. Li dol de veure la situació tant dura que viu, oprimit i atemorit pels seus dirigents. Les seves paraules són un retret a la seva manera d'exercir l'autoritat, que en lloc d'estar al servei del bé comú i el dret de cada persona, la utilitzen en benefici dels propis interessos. Els qualifica de lladres i bandolers. Al llarg de la història, en temps de Jesús i també ara, ho sabem per experiència, hi ha hagut i hi ha aquesta manera d'exercir l'autoritat.

Jesús no vol que els seus es deixin enganyar, i els proposa que **escoltin la seva veu**, els ofereix una experiència nova, els obre a un altra possibilitat, a una nova relació amb Déu. És cert que es presenta al poble amb absoluta autoritat, però una autoritat feta d'amor, de servei, de confiança mútua, de lleialtat, d'amistat, **de lliurament de la pròpia vida**. Hi ho fa prenent una imatge molt arrelada en la tradició bíblica. Els salms i els profetes utilitzen sovint la imatge tan entrançable del bon pastor, per significar l'amor amb què Déu té cura i condueix el seu poble. Aquesta imatge era també molt familiar en l'ambient rural del seu temps, per això Jesús sap de què parla quan s'identifica amb el bon pastor. La paràbola del bon pastor, que trobem en l'evangeli de Lluc, descriu aquell home que té cent ovelles i en perd una, i llavors deixa les noranta nou al desert i va a buscar la ovella perduda fins que la troba; i quan l'ha trobada se la posa a les espatlles ple d'alegria i convida amics i veïns a celebrar-ho. En l'Evangeli d'avui, en un altre context i servint-se d'aquesta mateixa imatge, Jesús vol mostrar als seus **fins a quin punt els estima i en té cura**.

Tot queda centrat en ell: ell és el pastor, la porta, l'aliment, la seguretat, ell assenyala el camí, ell guarda, allibera de la por, de la mentida, dels falsos conceptes de Déu. Vol establir amb els seus uns lligams de confiança i de llibertat, no pas de por ni de dependència. Jesús s'ofereix com l'únic camí cap a la vida en plenitud. Ell, el bon pastor, proposa, no s'imposa, deixa que cadascú esculli lliurement el seu camí; la seva porta sempre és oberta perquè tothom pugui entrar i sortir.

Ell les crida pel seu nom i elles el reconeixen. Conèixer i saber-se conegut, personalment i íntimament, estimar i saber-se estimat és el desig més profund que hi ha en el cor humà, i Jesús dona resposta a aquest desig. Ofereix als seus i tothom que vulgui seguir-lo una relació que es basa en l'amor, l'amistat, la tendresa, la gratuïtat. El trobament personal amb Jesús guareix les ferides, dona seguretat en la incertesa i els dubtes, fortaleza en les lluites i les contradiccions de cada dia, llum en les foscos, força per estimar i començar sempre, per començar sempre de nou, per superar la por, la rutina, la indiferència... **Jesús ha vingut perquè tots nosaltres tinguem vida i en tinguem a desdir.**